

ΔΕΝ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι πιέσεις που ασκούνται εδώ και πάνω από ένα χρόνο σε μεγάλη μερίδα συναδέλφων μηχανικών από τις συνέπειες που διαμορφώνει στο επίπεδο της οικονομίας η έλευση της πανδημίας του Covid19 είναι τεράστιες. Έρχονται μάλιστα να προστεθούν πάνω στα συντρίμια που άφησε η προηγούμενη περίοδος της οικονομικής κρίσης και των μνημονίων. Οποιαδήποτε χαραμάδα φωτός μπορεί να ξεπρόβαλε το 2019 μετά το τέλος της εποχής της αυστηρής δημοσιονομικής επιτήρησης εξανεμίστηκε μέσα στο 2020 και 2021. Έτσι μεγάλο τμήμα των συναδέλφων του ιδιωτικού τομέα καθώς και η συντριπτική πλειοψηφία της αυτοαπασχόλησης (όση απέμεινε) βρίσκονται αντιμέτωποι με μια εφιαλτική συνθήκη δραστικής μείωσης εισοδημάτων, απολύσεων, αναδουλειάς και ανασφάλειας και μιας συνολικής πίεσης να προσαρμοστούν υπό χειρότερες συνθήκες σε ένα επάγγελμα και μια αγορά εργασίας που αλλάζει άρδην εις βάρος τους.

Ζούμε εδώ και μήνες το πιο παρατεταμένο lockdown στην Ευρώπη. Βλέπουμε τα απανωτά λάθη και τις παλινωδίες μιας κυβέρνησης σε απόλυτη εναρμόνιση με την ΕΕ σε όλα τα ζητήματα που αφορούσαν την διαχείριση της πανδημίας. Βιώσαμε μια πολιτική που αντιλαμβάνεται την αντιμετώπιση της πανδημίας ως μία αστυνομική – κατασταλτική επιχείρηση την ίδια ώρα που ελάχιστα έγιναν για την ενίσχυση όψεων του ΕΣΥ, των συγκοινωνιών, της παιδείας και γενικά πραγμάτων που θα μας επέτρεπαν να αντιμετωπίσουμε την πανδημία από μία καλύτερη θέση. Και τις επόμενες εβδομάδες από το απόλυτο απαγορευτικό πάμε χάριν του τουρισμού σε ένα ασύνταχτο άνοιγμα της οικονομίας που αφήνει βαθιά εκτεθειμένους όλους όσους δεν έχουν προλάβει να εμβολιαστούν και ανοιχτό το ενδεχόμενο ενός νέου κύματος.

Τώρα που στα μάτια της κοινωνίας διαμορφώνονται τα συμπεράσματα για τις βαριές ευθύνες αυτής της κυβέρνησης, οι εργαζόμενοι αυτού του τύπου βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα ακόμα νομοσχέδιο έκτρωμα που καταργεί κάθε έννοια ωραρίου και συνδικαλιστικής δράσης, κάνοντας την 10ωρη εργασία καθεστώς και κλέβοντας κομμάτι από τον μισθό χιλιάδων εργαζόμενων που συμπλήρωναν το εισόδημά του από υπερωρίες. Η υποτιθέμενη διευθέτηση του χρόνου εργασίας που φέρνει το νομοσχέδιο Χατζηδάκη, θα δημιουργήσει εν τέλει περισσότερη ανεργία, την ίδια ώρα που σε άλλες χώρες το αίτημα μείωσης του ωραρίου κάτω και του 8ωρου με διατήρηση των μισθών βρίσκει δικαίωση συμβάλλοντας δραστικά και στη μείωση της ανεργίας. Έτσι παρά τα παχιά λόγια του σχεδίου Πισσαρίδη για τη σημασία άρσης της συνθήκης αποεπένδυσης στη χώρα ως την βασική παθογένεια της ελληνικής οικονομίας, καταδεικνύεται από τη κατάθεση του νομοσχεδίου αυτού ότι η κυβέρνηση εγκαταλείπει τελικά κάθε ουσιαστική προσπάθεια υλοποίησης πολιτικών που θα προσέβλεπαν στην αύξηση της παραγωγικότητας και τελικά αναζητά συγκριτικά πλεονεκτήματα και αποθέτει τις όποιες ελπίδες αύξησης της κερδοφορίας και ρεφαρίσματος του ελληνικού κεφαλαίου, στο απόλυτο ξεζούμισμα των εργαζόμενων.

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι βγαίνουμε σε ξέφωτο όμως τα προβλήματα είναι εδώ. Ένα μεγάλο μέρος συναδέλφων μάλιστα έχει πρακτικά βρεθεί εδώ και μήνες χωρίς (ή σχεδόν χωρίς) δουλειά, χωρίς (ή σχεδόν χωρίς) εισόδημα και σίγουρα χωρίς κανένα εργατικό δικαίωμα μιας και η συνθήκη αμοιβής με ΔΠΥ συνεχίζει να λειτουργεί εις βάρος κάθε διεκδίκησης για ταμείο ανεργίας, ή για τις πενιχρές αλλά υπαρκτές ενισχύσεις που απολαμβάνουν άλλα στρώματα μισθωτών εργαζόμενων μέσα στην επιδημία. Αλλά και όσοι συνεχίζουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο να εργάζονται καθ' όλη τη διάρκεια της πανδημίας, βρίσκονται αντιμέτωποι αφενός μεταξύ μιας συνθήκης εντελώς αρρύθμιστης τηλεργασίας χωρίς ωράριο και κυρίως χωρίς συνείδηση από την πλευρά της εργοδοσίας ότι καλούνται να αποδώσουν εργασιακά πλάι στα μικρά παιδιά τους, που βρίσκονται και αυτά κλεισμένα για μήνες στο σπίτι, και αφετέρου μεταξύ συνθηκών δουλειάς στις εταιρείες και στα εργοτάξια που παραμένουν ανοικτά και όπου παρά μικρών εξαιρέσεων δεν λαμβάνεται σχεδόν κανένα μέτρο προστασίας απέναντι στον κορονοϊό.

Την ίδια στιγμή η μόνη προοπτική που προσφέρεται στους συναδέλφους μηχανικούς του Δημοσίου είναι, με όρους υγειονομικής κρίσης, αυτή του «ποιοτικού θανάτου» καθώς σε ένα εργασιακό περιβάλλον αποδεκατισμένο από την υποστελέχωση και αποστερημένοι από αρμοδιότητες και στοιχειώδη μέσα για την άσκηση των καθηκόντων τους, καλούνται να υπακούουν αναντίρρητα στις εντολές της πολιτικής ηγεσίας (σκάσε και υπέγραψε) και να είναι ευγνώμονες που δεν βρίσκονται στο ίδιο καθεστώς επισφάλειας με τον ιδιωτικό τομέα. Η κυβέρνηση ένα χρόνο

τώρα άλλωστε νομοθετεί μόνιμα για πέρασμα υπηρεσιών του Δημοσίου και ελεγκτικών μηχανισμών του Δημοσίου σε ιδιώτες (αναπτυξιακές ΟΤΑ, νόμος για Δημόσια έργα και προμήθειες).

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο γίναμε μάρτυρες ίσως της πιο ντροπιαστικής αντιμετώπισης που έτυχε στα χρονικά να βιώσει το σώμα των συναδέλφων μηχανικών μέσα από το πρόγραμμα επιμόρφωσης επιστημόνων, το γνωστό «Σκόιλ Ελικίκου». Πολλοί τότε αγανάκτησαν, λίγοι συνειδητοποίησαν τον κυνισμό της κυβερνητικής πολιτικής που κατέστησε πολύ γρήγορα σαφές ότι δεν σκοπεύει να βρει τρόπους να σταθεί πλάι σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη στήριξης μέσα στα στρώματα των επιστημόνων και των μηχανικών. Πέρασε ένας χρόνος και η μοναδική οικονομική στήριξη που έχει δοθεί σε επιστήμονες που δοκιμάζονται, δεν υπερβαίνει τα 1000€ στην καλύτερη περίπτωση και αφορά ελάχιστους. Η κυβέρνηση διαρκώς αντιμετωπίζει το σύνολο των μηχανικών σαν ένα πλούσιο και εύπορο στρώμα όταν η πραγματικότητα είναι για πάρα πολλούς από εμάς μια εικόνα οικονομικής και επαγγελματικής καταστροφής.

Η υποτίμηση της επιστημονικής εργασίας των μηχανικών έφτασε σε ακρότατα όρια ευτελισμού όπως όλοι ζήσαμε τόσο με τις εισπρακτικές πλατφόρμες “τακτοποίησης” των αυθαιρέτων (με αποκλειστική ευθύνη του ΤΕΕ) όσο και στα διάφορα προγράμματα “εξοικονομώ” (με συνευθύνη ΤΕΕ και ΥΠΕΝ) που έπρεπε να πληκτρολογείς πιο γρήγορα και από τον ίσκιο σου. Μαλιστα επέβαλαν ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα και προθεσμίες εν μέσω πανδημίας σε διαδικασίες που προϋποθέτουν αυτοψίες σε κλειστούς χώρους (στις κατοικίες των ενδιαφερόμενων) αντί να δώσουν χρόνο για να μην διακινδυνευθεί επιπλέον διασπορά του ιού. Όλα αυτά μάλιστα με τις πολεοδομίες υποστελεχωμένες και σε κάποιες περιπτώσεις κλειστές λόγω κρουσμάτων.

Όλοι τώρα βέβαια ξέρουμε ποιος ήταν αυτός που έσπυσε πρώτα από όλους να μεταδώσει αυτή την στρεβλή εικόνα προς την κυβέρνηση και την υπόλοιπη κοινωνία και δεν είναι άλλος από τον πρόεδρο του ΤΕΕ τον κ. Στασινό. Λαλίστατος την άνοιξη τοποθετήθηκε δημόσια από την πρώτη στιγμή για λογαριασμό του συνόλου των συναδέλφων δίνοντας το στίγμα ότι δεν έχουμε ανάγκη από καμία οριζόντια αλλά ούτε καν στοχευμένη ενίσχυση και βοήθεια. Και προφανώς ο ίδιος και η διοίκηση του ΤΕΕ έχουν καταπιεί την γλώσσα τους έκτοτε μη προβάλλοντας κανένα αίτημα για τον κλάδο. Βέβαια δεν έχει κάνει το ίδιο στη προσπάθεια να υποστηρίξει ενεργητικά το σύνολο των αντιπεριβαλλοντικών και άλλων πολύ προβληματικών νομοσχεδίων που αφορούν το επάγγελμα που προωθούνται όλο αυτό τον καιρό από την κυβέρνηση.

Ίσως ο κ. Στασινός να λαμβάνει αυτή τη στρεβλή εικόνα ευημερίας από τις δεκάδες των ημετέρων συναδέλφων που συνεχίζει να ταΐζει μέσα από τον πακτωλό των χρημάτων που πλέον διαχειρίζεται το ΤΕΕ για να κάνει δουλειές του δημοσίου και να υποκαταστήσει τις δημόσιες υπηρεσίες και ελεγκτικούς μηχανισμούς από ευέλικτα Μητρώα εξαθλιωμένων συναδέλφων που θα υπογράφουν τα πάντα για ένα κομμάτι ψωμί. Ίσως απλά είναι ο πιο δοτός πρόεδρος που πέρασε ποτέ από αυτή τη θέση όπως και αντίστοιχη απαξία αντιστοιχεί και στις υπόλοιπες παρατάξεις πέραν της ΔΚΜ που συνεχίζουν να τον στηρίζουν στη θέση του απολαμβάνοντας διάφορα ανταλλάγματα στις δουλειές που μοιράζονται και που πηγάζουν από τον νέο ρόλο του ΤΕΕ όταν η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων δοκιμάζεται άγρια.

Ο κ. Στασινός αδιαφορώντας για τον θεσμικό του ρόλο έθεσε εαυτόν και το ΤΕΕ ερήμην των μελών του, στην υπηρεσία της κυβέρνησης υπηρετώντας συνεπéstατα το δόγμα της «η κρίση είναι ευκαιρία» προκειμένου να εξυπηρετηθούν κυρίως τα «επενδυτικά» συμφέροντα των ημετέρων. Αυτό εξάλλου είναι το νεοφιλελεύθερο όραμα που από κοινού μοιράζονται κυβέρνηση – ΤΕΕ και συνοδοιπόροι. Ένα ΤΕΕ εργαλείο στα χέρια των “επενδυτών” ώστε να δημεύσουν μικρή ιδιοκτησία, να πουλήσουν δημόσια γη, πλούτο και υποδομές, να υποτιμήσουν ακραία την εργασία και τα δικαιώματα.

Το ΤΕΕ αποκτά έναν νέο ρόλο στην εφαρμογή των συγκεκριμένων νεοφιλελεύθερων πολιτικών καθώς από επίσημο σύμβουλο μετατρέπεται σε προνομιακό μεσάζοντα και μονοπωλιακό υπερβολάβο του Κράτους, αναλαμβάνοντας τη διαχείριση κάθε είδους δημοσίων συμβάσεων που αφορούν το έργο των μηχανικών μελών του και την παροχή συναφών ψηφιακών υπηρεσιών. Όλη αυτή μεταλλαγή του κορυφαίου επιστημονικού φορέα σε πεζότατο καπιταλιστή έχει το καθρέφτισμα και στις εργασιακές σχέσεις στο ΤΕΕ. Εγκαθίδρυσε ένα ιδιότυπο αυταρχικό εσωτερικό καθεστώς όπου εδώ και αρκετά χρόνια ορίζονται έξω από κάθε νόμιμη διαδικασία προϊστάμενοι

αποκλειστικά από τον Πρόεδρο. Η ισότητα των υπαλλήλων απέναντι στο νόμο έχει αντικατασταθεί με την ισότητα όλων των υπηκόων μπροστά στον αφέντη. Για πρώτη φορά το σημερινό ΤΕΕ αρνείται να εφαρμόσει τελεσίδικες εφετειακές αποφάσεις που δικαίωσαν εργαζόμενους και σε ένα κράμα ωμότητας αλαζονείας και αναίδειας αναθέτει την επαγγελματική και προσωπική εξόντωσή εργαζομένων Δελτία Παροχής Υπηρεσιών σε ένα ιδιωτικό δικηγορικό γραφείο έναντι του απίστευτου ποσού των 25000 €. Με χαρούμενο ομόθυμο πνεύμα ΔΚΜ και ΔΗΣΗΜ πάνε στον Άρειο Πάγο να ορίσουν στο πρόσωπο των εργαζομένων του ΤΕΕ που σέρνουν στα δικαστήρια τον νέο περιεχόμενο στα Δελτία Παροχής Υπηρεσιών και τα μπλοκάκια σαν άνθρωπο χωρίς εργασιακά και ανθρώπινα δικαιώματα.

Η συνθήκη που διαμορφώνει πανδημία του Covid19 θα διαρκέσει αρκετά και οι ανάγκες θα συνεχίσουν να υπάρχουν και θα διογκώνονται θα φανούν δε εντονότατα με την εκτίναξη της ύφεσης και του δημόσιου χρέους σύντομα. Προϋπόθεση για να σταματήσει η καταστροφή είναι να προστατευθεί εδώ και τώρα η εργασία και το εισόδημα. Για αυτό τον λόγο ζητάμε τα παρακάτω για ολόκληρο το διάστημα που θα διαρκούν οι έκτακτες συνθήκες της πανδημίας αλλά και για όσο χρόνο απαιτηθεί μέχρι να αποκατασταθεί η ομαλή λειτουργία της οικονομίας:

Άμεσα για τη προστασία της εργασίας:

- Να απαγορευτούν οι απολύσεις και να ανακληθούν όσες έγιναν μέσα στην περίοδο.
- Να προστατευτούν οι συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν συνεχιζόμενη μισθωτή εργασία και να ανανεωθούν δια νόμου μέχρι το τέλος της πανδημίας
- Καμία αρνητική μεταβολή στις συμβάσεις, στα ωράρια, στους μισθούς, στις εργασιακές σχέσεις.
- Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη που καταργεί το ωράριο και τις συνδικαλιστική δράση να μείνει στα χαρτιά

Άμεσα για την προστασία του εισοδήματος:

- Γενναίο επίδομα προς όλους τους συναδέλφους μηχανικούς (μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους) που θα καλύψει το χαμένο εισόδημα της περιόδου.
- Κάλυψη από το κράτος των ασφαλιστικών υποχρεώσεων αναλογικά με την απώλεια εισοδήματος
- Αναστολή πληρωμών προς το Δημόσιο, τον ΕΦΚΑ (περιλαμβανομένων αναδρομικών και προσαυξήσεων) και τις τράπεζες.
- Κατάργηση της προκαταβολής φόρου
- Κανένας πλειστηριασμός ή κατάσχεση
- Καμία διακοπή ρεύματος ή υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας. Υποχρεωτική μείωση των λογαριασμών ρεύματος, τηλεπικοινωνίας για τους μήνες του lockdown και μη απαίτηση ρήτρας αποδέσμευσης ή μεταφοράς σε μικρότερο πακέτο υπηρεσιών.

Άμεσα για την προστασία από τον κορονοϊό:

- Επιβολή ουσιαστικών μέτρων προστασίας σε χώρους δουλειάς και στα εργοτάξια. Επανασύσταση της επιθεώρησης εργασίας.
- Δωρεάν τεστ, μέσα προστασίας και απολύμανση σε περίπτωση κρούσματος για να υπάρξει φραγμός στην μετάδοση μέσα στους χώρους δουλειάς. Ιχνηλάτηση των κρουσμάτων για τον περιορισμό της διασποράς.
- Τηλεργασία όπου είναι δυνατόν με μέσα πληρωμένα από την εργοδοσία και με αυστηρή τήρηση του ωραρίου
- Παράταση όλων των προθεσμιών που προϋποθέτουν αυτοψία ή και ραντεβού σε πολεοδομική υπηρεσία (όπως αυθαίρετα, προγράμματα “εξοικονομώ”, 2μηνη ισχύς βεβαίωσης Ν.4495/17 για συμβολαιογραφική χρήση, οικοδομικές άδειες)
- Πρόσθετες άδειες με πλήρεις αποδοχές στους εργαζόμενους με χρόνια νοσήματα που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες και σε γονείς που αντιμετωπίζουν πρόβλημα με το κλείσιμο των σχολείων
- Καθολική δημόσια υγεία, ενίσχυση των δομών πρωτοβάθμιας υγείας.

Μεσοπρόθεσμα για την οποιαδήποτε προσπάθεια οικονομικής ανάκαμψης:

- Αυξήσεις στους μισθούς. Επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.
- Δημόσια καθολική κοινωνική ασφάλιση. Αυξήσεις στις συντάξεις – μείωση των ορίων συνταξιοδότησης. Το σχέδιο Πισσαρίδη για την ιδιωτικοποίηση – κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης να μείνει στα χαρτιά.
- Γενναίο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που θα στοχεύει στην κάλυψη των κοινωνικών αναγκών για νέες σύγχρονες υποδομές σε υγεία, παιδεία, κοινωνικές υποδομές με προσπάθεια η εργασιακή του ύλη να διαχυθεί με αντιμονοπωλιακούς όρους στο σύνολο του κλάδου.
- Προσλήψεις προσωπικού με μόνιμες και σταθερές σχέσεις εργασίας
- Κατάργηση όλων των Νόμων που εκχωρούν αρμοδιότητες και Υπηρεσίες σε ιδιώτες
- Κατάργηση όλων των νόμων που συγκεντρώνουν το επάγγελμα σε λίγους ομίλους και εταιρείες. Επαναφορά των ελάχιστων αμοιβών. Κατάργηση των ειδικών μητρώων και των πιστοποιήσεων.

